

De Ster.

*Half-Maandelijksch Tijdschrift van
de Heiligen der laatste Dagen.*

„Doch in de dagen van die koningen zal de God des hemels een koninkrijk
verwekken, dat in der eeuwigheid niet zal verstoord worden; en dat koninkrijk zal
aan geen ander volk overgelaten worden: het zal al die koninkrijken vernietigen en te
niet doen, maar zelf zal het in alle eeuwigheid bestaan”. DAN. 2: 44.

No. 24. 15 DECEMBER.	Abonnementsprijs per jaar: Nederland f 1,80, België fr. 4,50, Amerika \$ 1,00.	2e Jaargang 1897.
--------------------------------	---	------------------------------------

REDEVOERING door President JOSEPH F. SMITH.

(Vervolg van bladz. 357).

Toen wij gisteravond huiswaarts gingen, merkte een der broederen op, hoe waar het gezegde des Zaligmakers was, dat wij het rijkste van alle volken zijn zouden: hij zeide dat het inderdaad waar was. Arm als wij schijnen te zijn, zoo is er geen ander volk van hetzelfde aantal op eenige plaats in de wereld bijeen vergaderd, dat hun eigen huizen bezit tot die mate als de Heiligen der laatste Dagen doen, noch is er eenige andere gemeenschap in de wereld die zoo vele van de gemakken en zegeningen des levens geniet als deze. Een grooter aantal van hen hebben hunne eigen huizen, zijn beter gekleed, beter gevoed, beter gehuisvest, meer ontwikkeld en zijn nader bij God dan eenig ander volk waarmede ik bekend ben. Neem al de verschillende kerken zooals u hen vindt en zij kunnen in dit opzicht niets aan deze Kerk gelijk vertoonen. Zij mogen zeer rijke mannen vertoonen en een groote hoeveelheid goederen in de handen van enkelen; maar onder hen is rijkdom niet zoo evenredig verdeeld als men dit onder de Heiligen der laatste Dagen vindt. Wat bewijst dit? Het bewijst dat de leiders, de leeraars en de raadgevers van dit volk, wijze leiders en raadgevers geweest zijn en getracht hebben goede leer en beginselen in de harten van het volk te vestigen. Zij hebben getracht hun industrie, economie, voorzichtigheid en onthouding van alle voor hen schadelijke handelingen en dingen te leeren. Zij hebben getracht hun liefde, barmhartigheid, vriendelijkheid en vergevensgezindheid voor elkaar te leeren. Inderdaad, zij hebben getracht hun de waarheid te leeren. En in zoover het volk geleerd heeft naar hunne onderwijzingen te luisteren en hunne lastgevingen en raad hebben aangenomen, zijn zij vooruitgegaan, want God heeft hen gezegend en zij hebben hunne eigen huizen en een overvloed

van deze wereldsche goederen. Dit is wat God voor hen bestemd heeft, en meer overvloedig ook, als zij slechts wijs in het gebruik ervan willen zijn en Hem willen gedenken van wien deze zegeningen komen; want het zou zondig zijn den Gever te vergeten van de gave, terwijl wij deze genieten.

Iets anders: Mannen die trouw aan de beginselen van het Evangelie geweest zijn en aan hunne vrouwen en kinderen, heeft God bewelddadigd en gezegend; hunne vruchten hebben zich niet voor den tijd geworpen en zijn niet door den verdelger vernietigd geworden. Het bederf en de honigdauw en de straffen die over de aarde komen wanneer God geen welbehagen in de menschen heeft, zijn niet gevolgd en hebben niet gerust op hen, die getrouw en vlijtig in het uitoefenen hunner plichten waren. Het zou dwaas van iemand zijn te zeggen, dat God den nietsdoener wil zegenen en hem die zijn tijd verbeuzelt en die geen wijsheid zoekt in de aanwijzingen van zijn arbeid. Het kan niet verwacht worden, dat God menschen als deze zal zegenen. Wanneer een mensch de geest van wijsheid en inspiratie zoekt van den Almachtige, dan zal hij ophouden langer te slapen dan noodig is; als hij zwoegt dan zal hij niet zoo verdiept zijn in het bereiken van zijn doeleinde, dat hij dwaas zal arbeiden en ten slotte zijn lichamelijke veerkracht en leven vernietigt, maar hij zal behoorlijke rust genieten en zal niet loopen totdat hij bezwijkt. Aldus wil hij zich richten in de kanalen van wijsheid, economie, industrie, geduld en volharding en God wil hem vermeerderen, de aarde zal voor hem in hare kracht voortbrengen, zijne kudden zullen vooruitgaan, hij zal gezegend worden te huis en in den winkel, hij zal gezegend worden als hij nederligt en opstaat, wanneer hij uitgaat en inkomt en de Heere zal hem opbouwen, want hij heeft de vreeze des Heeren voor oogen, want hij bemint zijn naaste als zichzelf en hij bidt niet: „O Heer, zegen mij en mijne vrouw, mijn zoon John en zijne vrouw; ons vieren en niet meer. Amen.” Zoodanig een man bidt niet op deze wijze, maar hij bidt voor het welzijn van Zion en eenen hoogen ouderdom voor die mannen, welke verwekt zijn door den Heere om onze leiders, onze raadgevers en onze onderwijzers in de beginselen van het Evangelie zijn. Hij bidt voor zijn buurman en zal het vee uit zijns buurmans hooiveld drijven om het eigendom te bewaren zooals hij het zijne zou doen. Hij zal zijn buurman niet van het waterrecht berooven, onverschillig hoe erg hij zelf het water noodig heeft. Maar hij wil de geboden van God houden en zijn plicht doen als een Heilige der laatste Dagen. Wanneer een mensch echter een booze geest in zijn hart heeft, wanneer hij door zelfzucht en begeerlijkheid overmeestert wordt, wees dan voorzichtig voor hem; want hij kan uw water stelen, hij kan uw afsluitboomen wegnemen en het vee in uwe velden laten, opdat zij niet in de zijnen komen en hij wil alles in de wereld doen om zichzelf op te bouwen, hetzij het is ten koste van zijn buurman of niet. Maar Heiligen der laatste Dagen doen zoo iets niet. Hun is beter geleerd; zij weten beter; zij leven verhe-

ven boven zulke gemeene, verachtelijke en goddelooze handelingen. Inplaats daarvan, trachten zij hunne naasten wel te doen en Zion zoewel als zichzelf op te bouwen. Dit is wat zij u trachten te leeren, want het Evangelie inspireert ons om dit te doen. Wij trachten u te leeren vereenigd te zijn, den Heere lief te hebben, uwen naaste te helpen, uwe vrouwen, mannen en kinderen te beminnen. Wij trachten u dit niet alleen te leeren door het Woord maar ook door voorbeelden, als God ons de wijsheid geeft het te doen. Nu, als iemand van u mij kan aantoonen waarin ik beter kan doen als ik doe, in het besturen mijner familie, of in mijne handelingen tegenover mijn naaste, of in iets anders dat ik te doen heb, dan wil ik u uit den grond mijns harten danken als gij tot mij wilt komen als een broeder en mij wilt toonen waarin ik beter kan doen. Mijn doel is beter te doen, een beter man te worden, te verrijzen van uit de dwaze, slechte dingen dezer wereld, een hooger standpunt in te nemen en iets uit te vinden dat tot mijn voordeel kan zijn als ik dezen sterfelijken toestand heb doorloopen. Ik wil bekwaam zijn God mijnen Vader te ontmoeten, als ik klaar ben met de zending waarin ik hier ben en tot hem te zeggen: „Vader ik ben rein. Ik heb het bloed mijner familie niet op mijne handen, noch is het bloed der menschen op mijne kleederen gevonden. Ik heb getracht mijn plicht te doen, het volk te waarschuwen en mijne getuigenis van de waarheid te geven.” Ik wil Hem ontmoeten met een vrij geweten. Want ik geloof in God mijnen hemelschen Vader; ik geloof in Jezus Christus, Zijn Zoon, en ik geloof in de leeringen die Hij leerde; en ik geloof verder, dat de wereld van heden, in wat genoemd wordt hoogere Bijbel-kritiek, trachtende is, de leeringen en onderwijzingen van Jezus Christus weg te doen, omdat zij niet op deze leeringen en voorbeelden van heilige mannen van ouds kunnen nederzien zonder schaamte en verwaring. Zij doen de dingen niet die Jezus gebod en zij weten, dat zij die niet doen. De leeraars zoeken populair te worden en zij durven niet voor hun gehoor te komen en hun voor zonde te bestraffen en hun te toonen waar zij in dwaling en duisternis zijn. Zij moeten voor hen met welsprekendheid verschijnen om hunne aandacht te kittelen; zij moeten hen prijzen inplaats hen voor hunne booze daden te bestraffen. Als zij het niet deden, dan zouden hunne gemeenten hen spoedig ontslaan en een ander huren. Zij weten dit, want zij leeren voor loon en richten voor geld. Zij zijn zonder autoriteit van God, zij spreken als de schriftgeleerden en pharizeërs en er is er niet één van God gezonden. De mannen die in deze Kerk onderwijzen, doen dit als hebbende autoriteit van den Almachtige. Zij leeren de waarheid. Zij zijn van God geroepen en als iemand zondigt dan durven zij hem dit te zeggen. Ik durf te zeggen — en het gaat mij niet aan wien het raakt; of het mij of iemand anders raakt, het maakt geen verschil — dat ik tegen het Sabbat breken opkom. Het is verkeerd. Het is tegen Gods wet. Het is eene overtreding van het gebod des Heeren. Ik verzet mij tegen mannen,

vrouwen en kinderen die op Sabbatdag naar uitspanningsplaatsen gaan. En als ik het zelf zou doen, dan zou het zijn in overtreding van mijn geweten en van de influisteringen van den Geest des Heeren tot mij en ik zou onder veroordeeling komen. Ik geloof dat het verkeerd is herbergen te bezoeken, bier en sterke dranken te drinken; en mannen die zich aan deze dingen overgeven, overtreden de wetten Gods en zij zijn noch Christenen, noch brave mannen wanneer zij zulke dingen doen, want een mensch die de wetten Gods overtreedt kan geen Christen zijn. De wetten Gods verlangen dat een mensch deugdzaam, eerbiedig, waardig, braaf en rein van gedachten is, en daarom is een mensch die de wetten Gods wil vertreden geen Christen noch een braaf man. Ik geloof niet dat het goed is te zweren of den naam des Heeren ijdelijk te gebruiken en een ieder die het doet is onder een oordeel voor den Heere, en de Heere zal hem niet erkennen als hij zich niet bekeert, noch zal de Heere hem zegenen. Alhoewel het schijnt alsof hij vooruitgaat en toeneemt als een groene laurierboom, zoo zal er toch een tijd komen dat hij afgehouden zal worden en zijn voortgang en groei zullen ophouden; terwijl er voor den man die de geboden des Heeren waarneemt en recht doet, geen einde aan zijne vermeerdering en geen grens aan zijn nageslacht zal zijn. Hij zal in tijd en in eeuwigheid vooruitgaan. Hij zal zich in den tijd de zegeningen voor de eeuwigheid verzekeren, en hij zal in zijn geest schatten verzamelen, die niet door mot en roest verteerd kunnen worden en waar de dieven niet kunnen inbreken en stelen. Hij zal als Christus in zijne natuur, in zijn geest, in zijne handelingen en in zijne verlangens worden, en daarom zal hij daar heengaan waar Christus is en alles wat God hem in deze wereld gegeven heeft zal hij daar met zich nemen, en de Heere Almachtig zal tot hem verzekeren alle zegeningen die Hij aan hem in dit leven gegeven heeft. Ik geloof niet dat menschen op aannemenswaardige wijze tot God kunnen naderen, die niet waar en vriendelijk tot hunne vrouwen en kinderen zijn. Ik geloof dat mannen die hunne vrouwen verlaten en hunne kinderen verwaarloozen en verwerpen, onder Gods vloek zijn en eenmaal Zijn wraak zullen oogsten als zij zich niet bekeeren.

Dit zijn eenige dingen van het Evangelie waarin wij gelooven. Moge God u zegenen en de vrede met u blijven, en moge de waarheid diep in uwe harten zinken en mogen wij er door verhoogt worden boven de gemeene dingen dezer wereld. Mogen wij leeren, dat er iets is belangrijker en van grooter waarde voor ons, dan huizen en landen, goud en zilver, of de rijkdommen der aarde; want deze zullen eenmaal vergaan en gij zult sterven en gij kunt niet één penning met u nemen. Zet daarom uwe harten niet op rijkdom. Zet uwe gevoelens niet op die dingen, die wij met onze eigen handen bouwen en door onze eigen krachten bijeenverzamen. Zet uw hart op den Heere, op de waarheid, op het doen van recht en het kwade te laten, klevende tot dat wat goddelijk en manlijk is en bestemd om ware vrijheid in denken

en handelen voort te brengen. Doet dit en de Heere zal u zegenen uw leven lang en gij zult uwe roeping en verkiezing vast maken, wat God moge geven in den naam van Jezus. Amen.

Tempel-Manifestatiën.

Er hebben vele wonderlijke machtige manifestatiën en merkwaardige genezingen in den Tempel te St. George plaats gehad. Ik zal alleen de volgende gevallen aanhalen: Broeder George Jarvis was zeer ziek. Hij moest naar den tempel gedragen worden en werd op een bed gelegd op den vloer, in de ontvangkamer. Hij werd in het vont gedragen alwaar hij gedoopt en bevestigd werd voor zijne gezondheid en was genezen, zijnde in staat van den Tempel naar huis te loopen. Zijn huis is meer dan een halve mijl van den Tempel verwijderd.

Een oude broeder, genaamd Yardley, van Beaver, kwam naar den Tempel. Hij was zeer doof, tot zulk eene mate, dat het moeilijk was hem te doen hooren of verstaan wat hem gezegd werd. Nadat hij gezalfd was, ontving hij zijn gehoor, zoodat hij duidelijk het getik van zijn horloge kon hooren. Zijn getuigenis van deze gebeurtenis werd toen in de *Deseret News* gepubliceerd.

Zuster Ellen B. Matheny van Fillmore, die groote smarten geleden had gedurende zeven jaren en aan het bed gekluisterd was, doch loopen kon als haar hulp verleend werd, ontving hare gezondheid. Zij werd naderhand geroepen als een arbeidster in dezen Tempel, waar zij bleef tot zij in 1888 aangesteld werd om in den Manti Tempel te werken. Zij was ten tijde van hare genezing een mager, uitgemergeld wezen, maar is thans zeer gezet.

Onder de vele merkwaardige genezingen in antwoord op het gebed is het volgende: Professor J. A. Whitelock had eene betrekking in de Centraal School in St. George. Na zijne verbintenis vervuld te hebben, keerde hij met zijne vrouw, Amanda, terug naar hun vroegere tehuis in Philadelphia. Terwijl hij daar was werd hun klein kind, Pearl, hevig ongesteld en kwijnde weg tot een zuiver geraamte. Zij werd daar opgegeven om te sterven door uitstekende geneesheeren, zoowel als door al de vrienden. Broeder Whitelock telegrafeerde om voor haar te bidden in den Tempel te St. George, hetwelk gedaan werd en het kind werd oogenblikkelijk genezen. Op een zeer opmerkelijke manier keerde haar vleesch terug op hare beenderen, zoodat zij, die haar in den morgen zagen, een gezond, vroolijk, liefelijk kind aanschouwden. Zij schreven een langen brief aangaande de bijzonderheden van deze genezing, welke aan het gezelschap in den Tempel werd voorgelezen en insgelijks tot de vergadering den volgenden Sabbat in den Tabernakel te St. George.

Een groot aantal werd genezen en ik herinner niet één persoon welke daar kwam, gedurende een tijdperk van elf jaar, dat ik daar arbeidende was, die geen voordeel ontving door de zalvingen van het Priesterschap.

Personen hebben mij verteld, dat zij hunne doode vrienden gezien hadden, voor wien zij dienst gedaan hadden, zich aan hen openbarende. In mijn eigen geval, in Mei 1877, toen zegeningen gegeven werden voor mijne moeder door zuster Harriet Y. Brown van Kanab, wist ik dat mijne moeder daar was en bleef gedurende de geheele bediening. Zij ging met ons in de verbindingskamer en twee keer, terwijl ik bij het altaar was, wendde ik mijn hoofd om naar haar te zien, want ik gevoelde hare nabijheid. Ofschoon ik hare trekken niet zien kon, zoo wist ik dat zij daar was en wanneer zij de kamer verliet, nadat de plechtigheid geëindigd was.

Ik heb geen aantekeningen gehouden van deze gebeurtenissen maar vele personen op verschillende manieren weten van de tegenwoordigheid hunner vrienden of bloedverwanten terwijl zij dienst deden voor hen; dit alles bewijst mij beslissend hoe begeerig velen van onze familie-betrekkingen zijn om het Evangelie te ontvangen en de groote zegeningen er van, en dat onze dooden niet ver van ons zijn. De harten der kinderen zijn inderdaad geneigd tot de vaderen. Velen hebben tot mij gezegd aan het einde van een dagdienst: „Daar, dit is de gelukkigste dag van mijn leven geweest?”

Duizenden van levende getuigen willen van daag getuigen van de waarheid van deze verordeningen en aangaande de manifestatiën van de kracht Gods, zoowel als van de indrukken verkregen terwijl zij bedienden voor sommigen van hunne bloedverwanten. Sommigen voelden zeer begeerig alle inlichtingen te verkrijgen -- die een elk behoorlijk gegeven werden. In het gaan van kamer tot kamer, als een fout gemaakt was, werden sommigen aangespoord door een waarschuwer om het te verbeteren. Een geval op het oog, is dit:

Eene zekere zuster was dienstdoende voor een persoon en in het voorbijgaan van een zeker punt, gaf zij den verkeerden naam. De individu voor wien dienst gedaan werd, was niet tevreden en de zuster was er onrustig over. De naam en omstandigheden waren voor haar geest van tijd tot tijd en op zekeren dag zeide zij tot mij in den Tempel: „Ik heb een abus gemaakt, terwijl ik dienst deed voor een zeker persoon, en zij wil mij niet alleen laten. Ik moet mijn werk over doen”. Ik vroeg hoe het abus had plaats gevonden -- of zij zich de juiste woorden herinnerde. Zij zeide van ja en de zaak was spoedig in orde gemaakt. Ik zeide tot haar: „Dit is een getuigenis voor u, dat de persoon waarvoor u werkte begeerig was, dat haar werk goed gedaan werd, daar zij gewillig was het te ontvangen”.

Zij antwoordde: „Ja, het schijnt mij ook zoo toe”.

Een ander geval was dat van Broeder Henry W. Miller van St. George, welke zegeningen ontving voor zijn zoon. Nadat het werk gedaan was droomde hij, dat hij zijn zoon zag en met hem dienaangaande sprak, vragende hoe het hem beviel?

Hij antwoordde: „Zeer wel, alleen kan ik er niet het volle voordeel van verkrijgen”.

Toen Broeder Miller dit verhaalde, gingen wij de boeken onderzoeken en werd er uitgevonden, dat zijn zoon nimmer ver-

ordineerd was tot het Melchizedeksche Priesterschap, ofschoon Broeder Miller toen veronderstelde, dat hij een ouderling was.

De Geest des Heeren was uitgestort op diegenen die bezig waren met gebed, omhulde hen op bijzondere gelegenheden, stroomde door hen en drong zelfs tot het merg in de beenderen door. Opmerkelijk was dit in het geval van President Young's laatste ziekte. Op Dinsdag 28 Augustus 1877, werden vijf gezelschappen gevormd voor gebed in de verschillende bovenkamers van den Tempel. Gebèden werden geofferd bij tusschenpozen tot 4 uur n.m., toen een rust genomen werd tot 7 uur om tijd te vergunnen voor verkwikkingen. Het zoude vermeld worden dat na de opening van den Tempel op Dinsdagmorgen, allen die tegenwoordig waren zich begaven naar een kamer en gebed werd geofferd, en ook bij het openingsgebed, ongeveer 9 uur, spoorde de geest hem die bad aan om President Young toe te wijden, te heiligen en ter zijde te zetten voor den Heere, hetzij voor het leven of voor den dood. Wij worstelden in machtig gebed dien dag en hadden de overhand met den Heere, want hij werd iets beter, daar wij gedurende den dag van tijd tot tijd door telegrammen bericht ontvingen, dat geheele beterschap tot hem terug zou keeren. Niettegenstaande bestond het gevoel, en dit werd door velen vermeld, alsof zij een begrafenis bijwoonden.

Om 7 uur n.m., vergaderden wij wederom en waren vereenigd met een aantal anderen, die niet met ons geweest waren gedurende den dag. De bidstonden werden aangehouden tot na 1 uur des nachts, woensdagmorgen, toen de menigte te zamen vergaderde in de groote bovenkamer en zongen: „Zoete rust in den hemel” tot verpoozing.

Ik was op dat oogenblik buiten den Tempel, voor plichtsbetrachting met Broeder Miles P. Romney. Wij waren rustende op een deken op den grond bij den noordelijken ingang en wij maakten de opmerking, dat wij nimmer zulk zoet, hemelsch zingen gehoord hadden. Het scheen alsof zij in den Tempel waren vereenigd met een menigte en de muziek was engelachtig. De stemmen waren hemelsch.

Niemand betwijfelde voor een oogenblik, dat Broeder Brigham zijn werk aannemelijk voor den Heere geëindigd had en dat zijn tijd ten volste gekomen was voor hem om heen te gaan. Wij verstaan, dat hetzelfde Priesterschap, met al zijne machten, aan de andere zijde van het graf is, zooals hier. Diegenen aan de andere zijde, wanneer hier een nuttig leven is volbracht en zij wenschen het gezelschap of de hulp van dien persoon, zoo kunnen zij daar arbeiden als wij hier doen en omrede zij meer weten dan wij, hebben zij bijgevolg de overhand. Wij zien nu slechts door eene duistere spiegel, maar naderhand zullen wij meer weten aangaande deze dingen.

In 1882 werd er zooveel tegenstand aan den dag gelegd in Washington tegen het volk van Utah en de strijd tegen Broeder George Q. Cannon liep zoo hoog, zijne plaats in Congres betwist

zijnde, zoodat veel ongerustheid werd gevoeld voor hem door velen van het volk in St. George en in het bijzonder door zijn broer David. De laatste zeide tegen Broeder John D. T. Mc. Allister in het Tempelkantoor in St. George, dat hij gevoelde, dat hetzelfde gevoel en dezelfde geest, welke het martelaarschap van Joseph en Hyrum veroorzaakt hadden, in Washington tegen zijn broeder George Q. heerschte. Hij smeekte om een bijzonderen zegen van den Almachtige dien morgen in de Vergaderzaal, daar hij geroepen was voor het openingsgebed.

Zuster Minerva W. Snow, kreeg, terwijl zij met de vergadering geknield lag en toen Broeder David ongeveer half gereed was met het gebed, een visioen. Een groote kamer — gelijkende op de zalen van het Congres — was voorgesteld aan haar, gevuld met vele mannen, goed gekleed en gerangschikt op hunne verschillende plaatsen in het midden van de zaal. Hunne oogen waren op Broeder George Q., die zichtbaar op een platform stond, met zijn rechterarm ten hemel geheven. Hij scheen pleitende te zijn met deze mannen. Terwijl zij keek, zag zij, dat hij omringd was door een kring van personen in het wit gekleed, die door hunne tegenwoordigheid verhinderden, dat iemand hem bereikte. Zij wist dus, dat zijn behoud verzekerd was en drukte zich zelfs zoo uit, dat geen verdere vrees voor hem behoefde gevoeld te worden, want hij was beschermd.

Een bijzonder geval van genezing zal ik vermelden, hetwelk plaats vond in den Manti-Tempel. Broeder Joseph V. Robinson van Fillmore werd gekweld met kanker. Het had zijn rechter oor weg gegeten en was in zijn mond en aan zijn gezicht. Hij was in eenen zeer slechten toestand. De kanker was zoover gevorderd, dat geneeskundige hulp geheel en al gefaald had.

Hij kwam tot den Tempel op 22 September 1891 en werd gezalfd met Heilige olie en de handen opgelegd door de Broederen, er waren zeven hunner in de kamer. Ik zalfde hem en Broeder Lund bevestigde de zalving, de kanker bestraffende. Hij was genezen en is thans gezond en sterk, zijn getuigenis zijnde, dat hij een gezond man is. Hij geeft den dank en de aanbidding tot den Heere voor zijne wonderlijke vriendelijkheid en goedheid door hem van die walgende ziekte te genezen. Daar waren vele wonderbare genezingen, maar wij hebben geen aantekeningen gehouden van deze dingen, want de levende getuigen spreken van de macht en goedheid van God tot Zijne kinderen.

M. F. FARNSWORTH, in Cont.

Die Ster.

Orgaan van de Heiligen der laatste Dagen.

ALF. L. FARRELL, 120 Izaak Hubertstraat, Rotterdam.

Drie-maandelijksche Conferentie.

De laatste, algemeene drie-maandelijksche conferentie van de Nederlandsche en Belgische Zending der Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der laatste Dagen, werd gehouden in het lokaal in De Wittenstraat 109 te Amsterdam, op Zondag 5 December 1897.

Er waren tegenwoordig President Alf. L. Farrell en echtgenoot en al de verschillende conferentie-Presidenten, genaamd als volgt: W. J. De Brij, Rotterdam; R. N. Hill, Amsterdam; G. J. Kruitbosch, Arnhem; H. van Braak, Groningen; G. J. S. Abels, Brussel en P. Roelofs, Luik. Alzoo de volgende zendelingen: B. G. Thatcher en echtgenoot, H. B. Denkers, R. Jans, W. W. Francis, C. Wesson, A. Roghaar, A. Petterson, H. C. Holbrook, P. Kammeijer, H. Hand, J. Draaijer, K. Alkema, K. Jongsma, F. W. Thatcher en A. C. Robinson.

De morgenvergadering werd geopend om 10.30 uur, wegens de late aankomst der Rotterdamsche Broeders en Zusters. Pres. Farrell maakte eene korte toespraak en verheugde zich, voor de eerste keer de gelegenheid te hebben in een conferentie vergaderd te zijn. Na gewenscht en gebeden te hebben, dat Gods Geest in ons midden mocht zijn, zoodat wij een genoegelijken dag konden hebben, spraken de volgende Broeders Zendelingen: R. N. Hill, G. J. Kruitbosch, K. Jongsma, W. W. Francis, K. Alkema en G. H. W. Budd. Laatstgenoemde was een zending van Engeland, welke in gezelschap van Ouderling Crawford en mijnheer Womack Holland een bezoek brachten. De getuigenissen der Broeders waren vol van overtuiging aangaande de waarheid van het Evangelie; Gods Geest was tegenwoordig en het genot werd verhoogd doordat het Rotterdamsche koor zong: „Rock of my Refuge” en „Wij zijn werkers, trouwe werkers”.

De middagvergadering werd om 2 uur gehouden. Pres. Farrell sprak eenige woorden tot inleiding, waarop de algemeene autoriteiten der Kerk, het Presidentschap der Europeesche Zending, de President en Zendelingen der Nederlandsche en Belgische Zending met de locale organisatie aan de vergadering voorgesteld en door het opsteken der rechterhand eenstemmig in hunne roepingen werden ondersteund. Daarna spraken de volgende Zendelingen: John W. Crawford, (Zending van Engeland), P. Roelofs, B. G. Thatcher, G. J. S. Abels, C. Wesson, A. Petterson en B. C. Holbrook.

Des avonds ten 6 uur werd de laatste vergadering gehouden. Het Avondmaal werd bediend door de Zendelingen H. B. Denkers

en K. Alkema; eerstgenoemde sprak over het gewicht van deze verordening en raadde de Heiligen aan het met reinheid des harten te gebruiken. In deze vergadering werd door Zendeling W. J. De Brij over de goddelijke roeping van Joseph Smith gesproken. Het koor zong op eene bekwame wijze gedurende het Avondmaal: „Waartoe zijt gij te zaam vereend” en later in den avond: „De Geest uit de hoogte”. Met toepasselijke woorden van Pres. Farrell, welke vol van vermaning waren, werd ook deze conferentie gesloten en zal zonder twijfel nog lang in herinnering blijven bij hen, welke dezelve hebben bijgewoond.

De Priestervergadering werd den volgenden dag gehouden en ook daar werd evenals op de conferentie goed onderwijs gegeven.

HERMAN B. DENKERS, *Secretaris*.

Nephitische Munt.

In Februari 1848, het jaar na de aankomst van de Pioniers, was broeder Isaác Chase aan het graven van een molengreppel in den ongestoorden maagdelijken grond een weinig ten zuiden van Salt Lake City, in de nabijheid van wat nu Liberty Park is. Toen hij iets meer dan tien voet beneden de oppervlakte was, groef hij een afgesletten koperen muntstuk op, niet heelemaal zoo groot als een halve dollar van de Vereenigde Staten, aan beide zijden bedekt met vreemde hiërogliefen. Dit muntstuk is in het bezit geweest der familie van broeder Chase, vanaf den tijd het gevonden was tot op heden.

Nu daar is niets bijzonder wonderlijk of vreemd in het ontdekken van een muntstuk op de bovenvermelde wijze, want een aantal munten zijn op verschillende tijden uit den grond gegraven in Salt Lake City en in de nabijheid, welke allen, zoover als wij dezelve onderzocht hebben, bedekt zijn met letterteekens welke onleesbaar voor ons zijn. Hunne ontdekking bewijst eenvoudig, dat die landstreek reeds lang bewoond werd vóór de komst van Europeanen, door een beschaafd volk dat nu verdwenen is, maar dat in zijn tijd wel bekend was met de kunst om metalen te bewerken en waarvan het handelsverkeer voldoende gevorderd was, om het gebruik van gemunt geld te vereischen.

Deze munt heeft echter eene waarde voor de Heiligen der laatste Dagen, welke anderen die in deze landstreek gevonden zijn niet hebben, want het draagt aan hare oppervlakte de ontwijfelbare getuigenis voor de waarheid van het Boek van Mormon en bijgevolg van de goddelijkheid van het groote werk der menschelijke zaligheid met hetwelk de Heiligen zich bezig houden.

Diegenen welke zich zelve hebben bekend gemaakt met de geschiedenis van de Kerk weten aangaande het voorval met Martin Harris, die een afschrift nam van sommige der karakters, die op de platen gevonden waren van welke het Boek van Mormon vertaald was, naar Prof. Anthon van New-York, zoodat hij zijne

opinie mocht geven met betrekking tot hunne echtheid. Het feit, dat de Profeet Joseph verlof gaf aan Martin Harris een geleerde deze karakters aan te bielen, moet tot alle denkende wezens een zeer sterk bewijs zijn van de echtheid ervan. Als het werk een bedrog geweest was en Joseph een bedrieger, dan zou hij getracht hebben zulk een onderzoek te ontwijken en gezegd hebben, dat het niet volgens den Geest en wil des Heeren was, dat de heilige karakters getoond zouden worden aan de ongelooovigen. Noch kan het met waarheid beweerd worden, dat Joseph in het doen hiervan zich als een „vervuller van profetie” plaatste, daar het wel bekend is, dat zijn aandacht eerst jaren later op de wonderlijke profetie van Jesaja gevestigd werd, welke deze handeling teweeg bracht, door een aanzienlijk Ouderling van de Kerk, en Joseph was verbaasd en inderdaad zeer bevredigd, toen hij de wondervolle overeenkomst ontwaarde, zelfs in geringe bijzonderheden, tusschen de profetie en hare vervulling. *)

Het afschrift door broeder Harris medegenomen naar Professor Anthon is dikwijls gepubliceerd geweest in de werken der Kerk en in de geschriften der Ouderlingen. Het is zeer waarschijnlijk, dat die kopy ruw was en niet de karakters op hun best vertoonden, want noch Joseph of Martin was gewend om vroegere graveersels te kopieëren of over te schrijven, en veel onverdiende bespottung is op hen uitgestort. Maar de graveersels op de munt door broeder Chase gevonden zijn niet alleen in hun algemeen gelijkende kenmerken gelijk aan die welke vervat zijn in het afschrift, dat tot Professor Anthon getoond werd, maar wat meer opmerkelijk is, is, dat een groot aantal letters precies hetzelfde zijn, dat is, op nauwkeurige wijze zijn het dezelfde letters die in het afschrift verschijnen en die op het geld. Daar is een klein verschil in, n.l. dat de letters op het geldrecht op staan en die in het afschrift eenigszins overhelleend, welk verschil bijna altijd bestaat tusschen wat, in hedendaagsche spreekwijze, wij geschreven en gedrukte letters of karakters noemen.

De bewijsbare gelijkenis, buiten de identiteit van de letters, bestaat in de meerderheid van punten en horizontale strepen onder de punten en letters. M. Le. Plongeon, welke voorgeeft de vroegere maya van Centraal Amerika vertaald te hebben, in welke deze punten en strepen insgelijks verschijnen, beweert, als wij hem recht verstaan, dat deze punten hunne getalmerken waren — bijvoorbeeld, drie punten in één zij beteekende drie en met een streep er onder beteekend een ander cijfer, waarschijnlijk dertien. Uit deze verklaring blijkt, dat de Lamanieten Mayas sommige bijzondere manieren van uitdrukking hunner voorvaderen behielden die het Boek van Mormon schreven. Het is insgelijks opmerkelijk, dat de strepen op het geld waarvan sommigen eenigszins gebogen zijn, tot de alge-

*) Daarom is ulieden alle gezicht geworden als de woorden eens verzegelden boeks, hetwelk men geeft aan een die lezen kan, zeggende: Lees toch dit, en hij zegt: Ik kan niet, want het is verzegeld; of men geeft het boek aan een die niet lezen kan, zeggende: Lees toch dit, en hij zegt: Ik kan niet lezen. Jesaja 29: 11—12.

meene verschijning van figuren een gelijkheid met het Arabische geven, hetwelk alzoo bevestigend is aangaande de verklaringen dat het Boek van Mormon van Oostelijke oorsprong van het vroegere volk van dit vaste land is, daar de Hebreën en Arabieren neven zijn, beide afstammelingen van dien eenen grooten vader Abraham.

Hier is dan in dit eenvoudige muntstuk een wonderlijke bevestiging van de waarheid van het Boek van Mormon, bewijzende buiten alle redelijk geschil, dat de vroegere Amerikaan deze gelijkende, ofschoon veel tegengesproken, karakters die in het Harris afschrift verschenen gebruikte; want daar is geen mogelijkheid, dat iemand dat waarschijnlijk echte en zeer versleten muntstuk geplaatst heeft, waar het eenige maanden na de aankomst van de Pioniers, tien voet of meer onder de oppervlakte van den grond — grond welke waarschijnlijk voor eeuwen niet bebouwd is geweest en zoover als het aanzien betreft voor het menschelijk oog, nooit of in het geheel niet verstoord was geweest — werd gevonden.

GEORGE Q. CANNON in *the Juvenile Instructor*.

Sleutel voor Godgeleerdheid.

(Vervolg van blz. 367).

HOOFDSTUK XIII.

Droomen.

Verborgen kracht, die hemelsche hope doet ontspringen!

Zoet overblijfsel van de eeuw'ge dingen!

Die vaak diepe zedachten van godd'lijke dingen doet ontstaan;

't Verleên, het heden en de toekomst kleeft u aan.

Uwe herinneringen voeren de ziele voort

Naar 't paradijs der herinnering — haar toekomstig oord.

MAAR GOD SPREEKT EENS OF TWEEMAAL; DOCH MEN LET NIET DAAROP. IN DEN DROOM, DOOR HET GEZICHT DES NACHTS, ALS EEN DIEPE SLAAP OP DE LIEDEN VALT, IN DE SLUIMERING OP HET LEGER: DAN OPENBAART HIJ HET VOOR HET OOR DER LIEDEN, EN VERZEGELT HUNNE KASTIJDING." Job 33: 14, 15, 16.

In alle eeuwen en bedelingen heeft God vele belangrijke leeringen en waarschuwingen aan de menschen door middel van droomen geopenbaard.

Wanneer de uitwendige organen van gedachte en waarneming van hunne werkzaamheid ontheven zijn, de zenuwen ontspannen en het geheel der sterfelijke menschheid in stille sluimering nederligt tot vernieuwing harer sterkte en kracht, dan is het, dat de geestelijke organen in een zekeren graad vrijheid genieten om hunne gewone verrichtingen aan te vangen om sommige flauwe schetsen, sommige verwarde en half bepaalde herinneringen te herroepen van die hemelsche wereld en die beminde voorvallen van hunnen vorigen staat, van welken zij nedergedaald zijn om een tabernakel van vleesch te verkrijgen en tot rijpheid te bren-

gen. Hunne verwante geesten, hunne beschermengelen zweven dan om hen heen met de teederste toegenegenheid en de angstigste bezorgdheid. Geest staat in verbinding met geest, gedachte ontmoet gedachte, ziel vermengt zich met ziel in al de verrukkingen van onderlinge, reine en eeuwige liefde.

In dezen toestand zijn de geestelijke organen vatbaar tot omgang met de Godheid, of tot gemeenschap met engelen en de geesten van volmaakt geworden menschen.

In dezen toestand houden wij vaak omgang met vader, moeder, broeder, zuster, zoon of dochter, of met den vroegeren echtgenoot of vrouw van onzen boezem, wier toegenegenheid voor ons, geworteld en gegrond in de eeuwige elementen, of voortkomende van onder het heiligdom van de eeuwige bron der liefde, nimmer kan verminderd of verbroken worden door den dood, afstand van plaats of lengte van jaren.

Misschien hebben wij een vriend van de andere sekse wiens pols in overeenstemming met de onze sloeg, van wien elke gedachte vervuld was met de verlangens, de hoop eener heerlijke toekomst in verbinding met de onze, wier geluk in tijd en eeuwigheid nooit volkomen zou zijn zonder die vereeniging. Zulk eene, van het leven afgesneden in den bloei der jeugd, zelfs in de andere sfeer met dezelfde blijde hoop, ieder onzer voetstappen bewakende, gedurende onze omwandelingen op het hobbelige levenspad, met verlangens tot ons eeuwig geluk en begeerig naar onze veilige aankomst in dezelfde sfeer.

Met welke teedere liefde, met welke bezorgde toegenegenheid zullen zij over onze sluimeringen waken, om ons kussen zweven en zich door middel van de geestelijke vloeistof met onzen geest trachten te verbinden, om ons voor gevaren of verleiding te waarschuwen, ons te troosten en het verdriet te verzachten, of de gevaren welke ons konden overvallen af te weren, of misschien, om ons eenig teeken van herinnering of van nimmer stervende liefde te geven!

Het zijn de reinen van hart, de beminnaars van waarheid en deugd welke deze opmerkingen waardeeren, want zij weten, tenminste bij een kleinen graad van ondervinding, dat deze dingen zoo zijn.

Zij die zich hebben overgegeven aan ondeugd, onzedelijkheid en gruwelen; zij die wandelen in de dagelijksche inwilliging van onwettige lusten; zij die niet in Jezus Christus gelooven noch zoeken tot Hem te bidden en zijne geboden te onderhouden; zij die de reine, zuivere en heilige vreugde van onschuldige en hemelsche toegenegenheid niet ontwikkelen, maar die ieder edeler gevoel willen ten offer brengen op het altaar van willekeurig vermaak en dierlijke verlangens; die personen zullen deze beschouwingen niet verstaan en waardeeren, omdat hunne goede engelen, hunne verwante geesten sedert lang vertrokken zijn en hebben opgehouden hen gade te slaan; bedroefd en afkeerig zijnde van hun gedrag.

De Geest des Heeren is ook bedroefd geworden en heeft hen

aan zichzelf overgelaten om alleen te midden van de gevaren en smarten des levens te strijden; of om de metgezellen van duivelen en onreine geesten te zijn. Zulke personen droomen van overspel, gulzigheid, ongebondenheid en misdaden van allerlei soort. Zulke personen hebben de voorspellingen van eenen droevigen dood, van duisternis en de kwellingen van booze en moedwillige geesten.

Maar gezegend zijn zij die hunne aanspraken niet verbeurd hebben op de waakzame zorg en bescherming van, en omgang met, de hemelsche machten en reine en beminnelijke geesten.

Wij kunnen alleen de andere klassen der menscheid raden en hen smeeken bij al het genot der liefde, bij al de verlangens des levens, bij al de vrees voor den dood, duisternis en het vreeselijke hiernamaals; ja, bij het bloed van Hem, die stierf, bij de overwinning van Hem die in zegepraal uit het graf opstond, bij hun achting voor die verwante geesten welke hen met blijdschap zouden liefhebben in de werelden zonder einde, om hun zondige levenswijze te verlaten, de verordeningen van Jezus Christus te gehoorzamen, opdat de Geest van God tot hen moge terugkeeren en hunne goede engelen en geesten wederom hunne heilige bediening mogen aanvangen.

O, welk eene vertroosting is het in deze treurige wereld, om bemind en verzorgd te worden door alle machtige, hartelijke en beminlijke vrienden!

Een droom!

Wat hebben droomen al niet verricht?

Droomen en hunne uitleggingen brachten den beminden zoon van Jakob uit zijn kerker, maakten hem eersten minister van Egypte en den redder van een volk en van zijns vaders huis.

Droomen en de uitleggingen van droomen, verhieven een Daniël van uit slavernij of vernederende gevangenschap in Babylon, tot het dragen van een gouden koninklijken keten en om de vorsten te leeren hoe te regeeren, terwijl hij zelf over de gouverneurs en presidenten van meer dan honderd provinciën gesteld was.

Droomen en de uitleggingen van droomen hebben de toekomst geopend, den loop van het keizerrijk aangewezen gedurende al de moeitevolle tijden der elkaar opvolgende eeuwen, totdat de Heiligen alleen zullen regeeren en onsterfelijkheid alleen zal bestaan.

O, in welk eene droevigen toestand was Saul, de koning van Israël, geplaatst, toen het leger der Philistijnen tegenover hem in slagorde stond, de Heere hem niet antwoordde, noch door droomen, profeten, visioenen, of door de Urim en Thummim! Hij zocht de ongeoorloofde gave van waarzeggende geesten, of „magneïsme”. Daar vernam hij zijn lot, en rende ten strijde met de woede van teugellooze wanhoop. Hij zelf, zijne zonen en de legers van Israël, vielen op dien vreeselijken dag in den strijd, terwijl David, aan wien deze gaven overgedragen waren door de verordening en heilige zalving van Samuël, door hen te gebruiken den troon van Israël beklom.

Een droom verkondigde aan Jozef, dat zijne ondertrouwde

vrouw een zoon zou hebben. Een droom waarschuwde hem naar Egypte te vluchten met het jonge kind en zijne moeder. Een droom maakte hem in Egypte bekend met den dood van Herodes en waarschuwde hem naar zijn geboorteland weer te keeren.

Een droom waarschuwde de wijze mannen, om langs een anderen weg huiswaarts te keeren en niet naar Herodes terug te keeren om het jeugdige kind te verraden.

Droomen en visioenen waarschuwden Paulus, de Apostelen en de Heiligen van zijn tijd omtrent verschillende gevaren, schipbreuken, vervolgingen en dood, en wezen de middelen ter ontkoeming aan.

Droomen en visioenen volgden en geleidden hen, meer of minder, in hunne geheele bediening en omwandeling op de aarde.

.(Wordt vervolgd.)

Koffiedrinkers.

Een dokter van New-York zegt, dat zijne waarnemingen onbetwistbaar aangetoond hebben, dat chronische koffie-vergiftiging meer algemeen is, dan gewoonlijk ondersteld wordt. De kenmerken worden gewoonlijk verward met alcoholische stoornis, zegt hij, omdat slechte spijsvertering door koffie veroorzaakt, volkomen gelijkt op die van alcohol. Daar is dezelfde afkeer voor voedsel, opgeven van slijm in den morgen en merkbare gebrek aan eetlust. Deze afkeer voor voedsel vermeerdert in ernstige gevallen zoodanig, dat de patiënt alleen koffie, of brood in koffie gesopt kan gebruiken. Misselijkheid volgt en de patiënt wordt ziekelijk. Slapeloosheid is een merkbaar verschijnsel, of, als de slaap verkregen wordt, benemen verschrikkelijke droomen het nut ervan. En beven van het geheele lichaam, voornamelijk van de tong en der lippen wordt waargenomen. Zelfs de krampen in de ledematen, welke alcohol-vergiftiging vergezellen, hebben vaak plaats. Eene poging van de zijde van den ergen koffiedrinker om een afschaffer te worden, is bijna van hetzelfde gevolg als die welke op het misbruik van alcoholische dranken volgt. Voor een tijd is het zenuwstelsel geschokt. Eene inrichting voor dronkaards bevatte nimmer medelijdenswaardiger lijdenden, dan dat van den „verbeterenden” koffiedronkaard, welke zich in zijn geliefkoosden drank te buiten ging. De ontdekking in betrekking tot het koffiedrinken verklaart, waarom een persoon welke plotseling het gebruik van alcohol opgeeft, altijd aangeraden wordt sterke koffie te drinken. Het is een merkwaardig feit, dat bijna ieder „verbeterend dronkaard” een erge koffiedrinker is in de grootste mate. Een man neemt vaak een „borrel” om zijne eetlust voor het ontbijt op te wekken. Dit doel wordt bereikt omdat alcohol de maag prikkelt. Na het gebruik van een stevig middagmaal drinkt dezelfde man een kop zwarte koffie om „de spijsvertering te bevorderen.” Het gevolg van een borrel en koffie is hetzelfde. De één prikkelt de maag

vóór het eten, de ander spoort haar tot grooter snelheid in het arbeiden aan, door het voedsel en den drank waarmede zij overladen is te doen verdwijnen. Ieder persoon die onwijselijk en in te groote mate zich aan drank te buiten gegaan is weet, dat niets de zenuwachtige gevoelens zoo spoedig verdooft als een kop sterke koffie. Is het omrede die oude geneeskundige theorie, dat het eene vergift een tegengift voor het andere is? *Mill. Star.*

De opvoeding van kinderen.

Het verschil tusschen zijn en doen moet vooral herinnerd worden in het opvoeden van kinderen, zegt een courant. Wij zijn waarschijnlijk zoo spoedig tevreden met een goed gedrag, omdat een slecht gedrag ons persoonlijk eene kwelling is en overzien zoodoende het ware punt. Wij bestraffen en beloonen kinderen voor wat zij doen. De verklaring van het kind voor kwaad is: „doen wat moeder niet hebben wil”, en een redelijker verstand dan zijne moeder hebbende, zoo ziet de kleine zeer spoedig, dat als de zonde alleen in het doen zit, alles toch goed zal zijn als het niet uitgevonden wordt en het moedigt hem tot bedriegen aan. Wij moeten het beginsel verstaan, hetwelk leert, dat de mensch, die zijnen broeder haat een moordenaar is; wij moeten leeren, dat het juist zoo verkeerd is een leugen te bedenken als te vertellen en dat de handen niets zijn — het is het hart dat alles is.

Als uwe kleine eindigt om zichzelf in de provisiekast te helpen omdat moeder hem slaan zal, dan wordt hij in toevoeging tot het dief zijn ook een lafaard en gij hebt in hem de verachtelijkste van alle eigenschappen geplant. Maar als u hem het verschil tusschen het mijne en het uwe leert en in zijn teeder geweten een afschuw plant tot het aanraken van iets, dat hem niet toebehoort, dan hebt gij den grondslag gelegd voor een karakter van waren adeldom. *Church and Farm.*

Ontslagen.

Ouderling R. N. Hill, President der Amsterdamsche Conferentie van de Nederlandsche en Belgische Zending, is na ongeveer 8 maanden ijverig werkzaam geweest te zijn, eervol ontslagen om 18 December met het stoomschip „Furnessia” huiswaarts te keeren.

Wij hopen dat hij een voorspoedige reis moge hebben, de zijnen in goeden welstand zal ontmoeten en zijn gezondheid en kracht terug moge ontvangen.

I N H O U D:

Redevoering door President Joseph F. Smith	Blz. 369	Sleutel voor Godsgeleerdheid	Blz. 380
Tempel-Manifestatiën	„ 373	Koffiedrinkers	„ 383
Driemaandelijksche conferentie	„ 377	De opvoeding van kinderen	„ 384
Nephtische Munt	„ 378	Ontslagen	„ 384

Uitgave van ALE. L. FARRELL, *Izaak Hubertstraat 120, Rotterdam.*
Verkrijgbaar in alle vertakkingen der Zending in Nederland.